

Tatălū Riemann rupse înfine tăcerea și strigă : « Putinte Dumneđeule, facă-se voia ta ! » Fiă-quare din ei repetă aquéstă exclamațiune sonsolatóre, offrandă addusă lui Dumneđeū pentru sufferințele que-î apesà.

Căllétoria nu fu scutită de pericule : quócî, pe quând se apropià de țermii Brasilei, se ridicà o tempestă furiósă ; navea erà sguduită de valuri într'unū modū spăimântătorū. Situațiunea emigranților deveni și mai înfiorátore, quând căpitanulū îi închisse între punți, fiind-quò se temea qua nu cum-va aquesti nenorociți, quarî în spaîma lor, se grămădisserò împregiurulū lui, să-lū turbure în conducerea navii. Brutalitatea aquestuī omū erà cu atât mai detestabilē, cu quât, în assemenea împregiurări, unū căpitanū nu se cuvine nicî-o-dată să-și pérđă cumpétulū.

È cu neputința să-și facă quine-va o idee de posițiunea aquestor infortunați, închiși în aquellū îngustū spațiū. Clătinarea navii îi aruncà în tóte părțile, fără a puté afla nicăiri unū punctū de rezimū. Lăđile, mesele, pachetele cu mărfuri, mobilele, tóte înfine căđurò grămadă în miđloculū nenorociților, întinși pe podina navii, și vulnerarò fórte greū unū mare numărū dintr'ênși. Sufferințele lor erà cu atâtū mai mari, cu quātū quei mai